

— Калліасъ отключи и вратата са отвориж и напредъ му са представи смутената физиономія на Сосіа.

— Какъ! извика Калліасъ; затваряшъ са тукъ съ момичето? блазъ ги, Сосіе. не са благодаришъ отъ здрълытъ плодове, но търсишъ зеленытъ? . . .

— Мълчи, ради бога! пресъчо го Сосій, и не ми поменувай малката тъзи въщица, която ше ма погуби.

И му расказа исторіята на демона на вѣтъра, и побѣгванъето на Тессалійката.

— Тогасъ, тежко ти Сосіе, не ти остава друго, освѣнь да са обѣсишъ, азъ идъ по заповѣдъ на Арбака да ти заръчамъ нито за една минута, нито за съкровищата на цѣлмя свѣтъ, да не пуснешъ Недія да излѣзе вънъ отъ тъзи стая.

— Тежко ми! извика Сосій. Сега какво ше правъж. До сега лувката е изминъла полувината на Помпея, но утрѣ ще са помъжъ да я олувъж и да я заключъж въ затвора ѝ; стига само, любезный Калліа да не издадешъ тайната ми.

— Ше сторъж каквото ми заповѣда пріятелството, когито туй не поврежда мене същія. Увѣренъ ли си че Недія излѣзе отъ тъзи къща? Но туй е невъзможно защото въ часа когато казвашъ че ти е побѣгъла Арбакъ са намѣрваше въ градината заедно съ жреца. Калана. Азъ ги видѣхъ като събирахъ нъкои трѣвы потрѣбны за утренната баня на господаря, видѣхъ еще и приготвената при вратата трапеза за която ми ты казвашъ, но вратата безъ съмнѣніе не сж были отворены. Бъди увѣренъ че Каланъ на влѣзванъе ги е затворилъ.

— Но не и съ ключъ затворены.

— Азъ самъ, като мъряхъ за небреженіето което предостави на влѣхвытъ и мнытъ ссждове, обърнахъ ключа и го затъкнахъ на пояса си защото не видѣхъ вратаря за да му го дамъ и ако го бѣхъ видѣлъ щѣхъ добръ да го наложъ. Ето ключтъ!

— О, благодѣтельный Бакхе! Не ты са помолихъ напраздно. Нито минута трѣба да са бавъж, Недія трѣба да е тука.

Калліасъ, добъръ человекъ, не са отказа да помогне на роба, и подиръ щетны търсенія въ стантъ около колоната влѣзе съ Сосія въ градината.

То бѣше минутата когато Недія намысли да излѣзе отъ дупката за да потърси псходъ за побѣгваніе; заради туй тихо, истръпнъла и едва дышаша ти ту пипаше цвѣтоувѣнчанытъ стълпове на колоната, ту покрываше съ сѣнката си мозаическія патъ освѣтяванъ